

ga ƚe ƚmjeju a grońe: Hyschczi dawno niz! A zo to ƚchynogo ƚobu lafu: wose, ƚarjty, ƚaschcze, ƚudy, ƚjakatńe, telegrafy, zeke ředowne ƚkotu, — będa Fran-
zojskej, te ƚe ņebdu jęŝno domoj roŝchisch.

Do nęta ƚmy jano franzojskich gojzow męli. Waktora ƚajtŝcha ƚtupi ƚ rasom hobŝtary ƚnęŝ we wyrtem-
bergŝkej uniforme ƚu mńo do domu, ƚa nim ližba
młodnych luži, a ƚęjo: „Pomož Bog!“ Mimo dalŝcheg
roŝgrona ƚŝchifažo won ƚchusche: „Kńęŝ farať, ja
muŝym ned wo 20 rotnow męŝch! Zo ten ƚchołta
bydli?“ — „Zo ga ƚuli ƚ rotnami zoŝcho?“ ƚŝchafcham
ja. „Do bžoscho wižesch!“ jo jogo ƚrotke wotgrono.
„Ga wŝejŝcho moje nejperńej, ale ƚchudy to tať lažko
ńepojžo!“ — „Do jo naŝcha ŝtaroscz,“ řazo won,
„chtož we dobroŝchi ņedajo, ƚrydńo je roŝbite!“ ƚo
ŝtyŝnej chylze ja ƚŝchafcham: „Zo męniŝcho wy wot
teje wojny?“ — „Zo ja męnim? Nęť bužo hyschczi
jadna weliķa bitwa ƚe ŝtaŝch, potom žomy do ƚarisa,
tam budu Napoleona hugnaŝch, my wŝejomy ƚaris a
ta węž jo gotowa!“ Won ƚęŝcho ƚ ƚchołŝche. Mę
ŝleŝche tať jere ŝwęŝczelowańe do wŝchych žłonkow;
ale zeŝto ƚom ƚe poŝdzej na tog žłowęŝķa myŝliť.

ŝa niži poť ŝchtundy ƚu te rotna w ƚńęŝkem
gumńe. Tam ƚŝchidu na huŝoke pale, a lej, chłodny,
hobŝchyrny lazaret jo gotowy! Te chore ƚe ŝnoŝe
wen ƚ tych ŝpuchapotnych ƚomorow a ƚu tať wjaŝoke
a ƚęķowne ƚa to humoženę. Žiwńe bęŝcho ƚ naględańu,
ƚať tym nimŝkim gojzam ƚcho wot ruķowu ƚęŝcho, ƚať
hobjadńe woui ƚ tymi franzojskimi gojzami hobchadachu,
nimŝkich a winiķojskich chorých jadnať ŝaŝtarajuze.
Žębda bęchu na ƚńęŝkem dworę gotowe, ga chwatachu
do tych dworow wejŝy. A to teť bęŝcho huŝchy ƚaŝ;
wle ƚrańonych męjachu južo zerńe we ƚwojich ranach.